

Ε΄ ΠΡΟΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

Σαμπεζύ-Γενεύη, 10-17 Ὀκτωβρίου 2015

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΤΟ ΑΥΤΟΝΟΜΟΝ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΑΥΤΟΥ

Ἡ Ε΄ Προσυνοδική Πανορθόδοξος Διάσκεψις, ἐργασθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συμφωνηθέντος καὶ ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς Διορθοδόξου Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν Chambésy ἀπὸ 9ης ἕως 17ης Δεκεμβρίου 2009 κειμένου «Τὸ Αὐτόνομον καὶ ὁ τρόπος ἀνακηρύξεως αὐτοῦ», ἐξήτασε τὰς ἐκκλησιολογικάς, τὰς κανονικάς καὶ τὰς ποιμαντικάς πτυχὰς τοῦ θεσμοῦ τοῦ Αὐτονόμου, ἀνεζήτησε δὲ τὴν ὁμόφωνον διατύπωσιν τῆς ἐνιαίας πανορθοδόξου θέσεως ἐπὶ τοῦ θέματος.

Τὰ ἀπασχολήσαντα τὴν Ε΄ Προσυνοδικὴν Πανορθόδοξον Διάσκεψιν ζητήματα, τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἐκ τοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος κειμένου τῆς ὡς ἄνω Διορθοδόξου Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀνεφέροντο:

α) εἰς τὴν ἔννοιαν, τὸ περιεχόμενον καὶ τὰ ποικίλα σχήματα τοῦ θεσμοῦ τοῦ Αὐτονόμου,

β) εἰς τὰς προϋποθέσεις τοπικῆς τινος Ἐκκλησίας διὰ τὴν ζήτησιν τὴν Αὐτονομίαν αὐτῆς ἐκ τῆς εἰς ἣν ὑπάγεται Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας,

γ) εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας νὰ κινήσῃ καὶ νὰ ὀλοκληρώσῃ τὴν διαδικασίαν ἀποδόσεως τῆς Αὐτονομίας εἰς τμῆμα τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς, Αὐτονόμων Ἐκκλησιῶν μὴ ἰδρυομένων εἰς τὸν γεωγραφικὸν χῶρον τῆς Ὁρθοδόξου Διασπορᾶς, καὶ

δ) εἰς τὰς συνεπείας τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτῆς πράξεως διὰ τὰς σχέσεις τῆς ἀνακηρυχθείσης Αὐτονόμου Ἐκκλησίας τὸσον πρὸς τὴν εἰς ἣν ἀναφέρεται Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν, ὅσον καὶ πρὸς τὰς ἄλλας Αὐτοκεφάλους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας.

1. Ὁ θεσμὸς τοῦ Αὐτονόμου ἐκφράζει κατὰ κανονικὸν τρόπον τὸ καθεστῶς τῆς σχετικῆς ἢ μερικῆς ἀνεξαρτησίας ἑνὸς συγκεκριμένου ἐκκλησιαστικοῦ τμήματος ἐκ τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας, εἰς τὴν ὁποίαν κανονικῶς ἀναφέρεται.

α) Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τούτου εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν πράξιν διεμορφώθησαν βαθμίδες ἐξαρτήσεως, ἀφορῶσαι εἰς τὰς σχέσεις τῆς Αὐτονόμου πρὸς τὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ὁποίαν αὕτη ἀναφέρεται.

β) Ἡ ἐκλογή τοῦ Πρώτου τῆς Αὐτονόμου Ἐκκλησίας ἐγκρίνεται ἢ διενεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐκκλησιαστικοῦ ὄργανου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας, τὸν Προκαθημένον τῆς ὁποίας οὗτος μνημονεύει καὶ εἰς τὸν ὁποῖον κανονικῶς ἀναφέρεται.

γ) Εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ θεσμοῦ τοῦ Αὐτονόμου ὑφίστανται διάφορα

σχήματα κατά τήν ἐφαρμογήν αὐτοῦ εἰς τήν ἐκκλησιαστικήν πράξιν, τά ὅποια προσδιορίζονται ἐκ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἐξαρτήσεως τῆς Αὐτονόμου ἀπό τήν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν.

δ) Εἰς σχήματά τινα ὁ βαθμός ἐξαρτήσεως τῆς Αὐτονόμου Ἐκκλησίας ἐκφράζεται καί διά τῆς συμμετοχῆς τοῦ Πρώτου αὐτῆς εἰς τήν Σύνοδον τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας.

2. Ἡ κίνησις καί ἡ ὀλοκλήρωσις τῆς διαδικασίας διά τήν ἀπόδοσιν τοῦ Αὐτονόμου εἰς τμήμα τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας ἀνήκει εἰς τήν κανονικήν ἀρμοδιότητα αὐτῆς, πρὸς τήν ὁποίαν ἀναφέρεται ἡ ἀνακηρυσσομένη Αὐτόνομος Ἐκκλησία. Οὕτως:

α) Ἡ ζητοῦσα τήν Αὐτονομίαν αὐτῆς τοπική Ἐκκλησία, ἐάν διαθέτῃ τὰς ἀναγκαίας ἐκκλησιαστικάς καί ποιμαντικάς προϋποθέσεις, ὑποβάλλει τό σχετικόν αἶτημα εἰς τήν πρὸς ἣν ἔχει τήν ἀναφοράν αὐτῆς Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν, ἐξηγοῦσα καί τούς σοβαροὺς λόγους, οἱ ὅποιοι ὑπαγορεύουν τήν ὑποβολήν τοῦ αἰτήματος αὐτῆς.

β) Ἡ Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία, δεχομένη τό αἶτημα αὐτῆς, ἀξιολογεῖ ἐν Συνόδῳ τὰς προϋποθέσεις καί τούς λόγους τῆς ὑποβολῆς τοῦ αἰτήματος καί ἀποφασίζει διά τήν ἀπόδοσιν ἢ μὴ τοῦ Αὐτονόμου. Εἰς περίπτωσιν θετικῆς ἀποφάσεως ἐκδίδει τόν σχετικόν Τόμον, ὁ ὅποιος καθορίζει τὰ γεωγραφικά ὅρια καί τὰς σχέσεις τῆς Αὐτονόμου πρὸς τήν εἰς ἣν ἀναφέρεται Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν, συμφώνως πρὸς τὰ καθιερωμένα κριτήρια τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως.

γ) Ὁ Προκαθήμενος τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας ἀνακοινοῖ πρὸς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καί τὰς ἄλλας Αὐτοκεφάλους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας τήν ἀνακήρυξιν τῆς Αὐτονόμου Ἐκκλησίας.

δ) Ἡ Αὐτόνομος Ἐκκλησία ἐκφράζεται διά τῆς ἐξ ἧς ἔλαβε τήν αὐτονομίαν αὐτῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας εἰς τὰς διορθοδόξους, διαχριστιανικάς καί διαθρησκευτικάς σχέσεις αὐτῆς.

ε) Ἐκάστη Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία δύναται νά παραχωρῇ αὐτόνομον καθεστῶς μόνον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κανονικῆς γεωγραφικῆς περιφερείας αὐτῆς. Εἰς τόν χῶρον τῆς Ὁρθοδόξου Διασπορᾶς δέν ἰδρύνονται Αὐτόνομοι Ἐκκλησίαι, εἰ μὴ μόνον μετὰ πανορθόδοξον συναίνεσιν, ἐξασφαλιζομένην ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κατὰ τὰ πανορθόδοξως ἰσχύοντα.

στ) Εἰς περιπτώσεις ἀπονομῆς αὐτονόμου καθεστῶτος εἰς τήν ἰδίαν γεωγραφικήν ἐκκλησιαστικήν περιοχὴν ὑπὸ δύο Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, καί, ὡς ἐκ τούτου, ἐγειρομένης ἀμφισβητήσεως ἐκατέρου Αὐτονόμου, αἱ ἐμπλεκόμεναι πλευραὶ ἀναφέρονται, ὁμοῦ ἢ κεχωρισμένως, εἰς τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην ἵνα οὗτος ἐξεύρῃ τήν κανονικὴν λύσιν ἐπὶ τοῦ θέματος κατὰ τὰ πανορθόδοξως ἰσχύοντα.

3. Αἱ ἐκ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Αὐτονόμου προκύπτουσαι διά τήν Αὐτόνομον Ἐκκλησίαν καί τήν σχέσιν αὐτῆς πρὸς τήν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν συνέπειαι εἶναι αἱ κάτωθι:

α) Ὁ Πρῶτος τῆς Αὐτονόμου Ἐκκλησίας μνημονεύει μόνον τοῦ ὀνόματος τοῦ Προκαθημένου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας.

β) Τό ὄνομα τοῦ Πρώτου τῆς Αὐτονόμου Ἐκκλησίας δέν ἀναγράφεται εἰς τὰ Δίπτυχα.

γ) Ἡ Αὐτόνομος Ἐκκλησία παραλαμβάνει τό Ἅγιον Μύρον ἐκ τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας.

δ) Οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Αὐτονόμου Ἐκκλησίας ἐκλέγονται καί καθίστανται ὑπό τοῦ ἀρμοδίου ἐκκλησιαστικοῦ ὀργάνου αὐτῆς. Εἰς περίπτωσιν βεβαίας πρὸς τοῦτο ἀδυναμίας τῆς Αὐτονόμου Ἐκκλησίας, ἐπικουρεῖται αὕτη ὑπό τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας εἰς ἣν ἀναφέρεται.

Σαμπεζύ, 15 Ὀκτωβρίου 2015

† ὁ Περγάμου Ἰωάννης, Πρόεδρος

† ὁ Καλῆς Ἐλπίδος Σέργιος

† Μητροπολίτης Δαμασκηνός (Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας)

† ὁ Καπιτωλιάδος Ἡσύχιος

† ὁ Βολοκολάμσκ Ἰλαρίων

† ὁ Μαυροβουνίου καί Παραθαλασσίας Ἀμφιλόχιος

† ὁ Τιγκοβιστίου Νήφων

† ὁ Βάρνης Ἰωάννης

† ὁ Ζουκίδι καὶ Τσαῖσι Γεράσιμος

† ὁ Πάφου Γεώργιος

† ὁ Περιστερίου Χρυσόστομος

† ὁ Σιεματίτσε Γεώργιος

† ὁ Κορυτσᾶς Ἰωάννης

† ὁ Μιχαλόβτσε Γεώργιος

† ὁ Ἑλβετίας Ἰερεμίας, Γραμματεὺς ἐπὶ τῆς Προπαρασκευῆς
τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου